Ч. 219. Пятниця 14 (1) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

94 засіданє 1 сесиї IX періоду з дня 12-го жовтня 1910.

Вчерашне засіданє розпочало ся о год. 11 перед полуднем.

Пос. К. Левицкий підпирав петициї громад Руди, пов. рогатиньского і Володі, пов. березівского о поміч для погорільців та петицию в справі принятя на державний етат приватної рускої ґімназиї в Яворові, посол Куровець петицию громади Рівної о вприданє підвисшеня опалу сервітутового. Нагле внесенє зголосив пос. Винничук о поміч для погорільців Княгинина.

Звичайні внесеня зголосив між ин. пос. Скшиньский в справі винагороди кватерункової від войска.

По відчитаню інтерпеляций відкрив п. Маршалок розправу над 3 внесенями наглими, внесеними на попередних засіданях що до шинкарских концесий, а то над внесенями пп. Куровця, Стояловского і Скварка.

По переведеній дискусиї палата відкинула наглячість всіх трех внесень.

Відтак переведено дискусию над внесенєм пос. Рутовского в справі шкіл для національних меншостий.

По умотивованю і переведеню дискусиї над тим внесенем, відослано его до комісиї шкільної.

Засіданє закінчило ся о год. $2^1/_4$ по полудни. Слідуюче пиня о год. 11 рано.

Вісти політичні.

Спільні делеґациї. — Великий зелізничний страйк у Франциї.

Вчера по полудни зібрали ся у Відни спільні делеґациї. Делеґация угорска зібрала ся о год. 3 по полудни. Президентом вибрано Людвика Лянґа, віцепрезидентом ґр. Зічі'ого. Ланґ подякувавши за вибір, висказав бажанє, аби Бог як найдовше удержав при житю Монарха. Слова ті приймили угорскі делеґати окликом „Еліен". Дальше повідомив президент зібраних, що три члени палати вельмож, два відпоручники і один представитель Хорватів зложили свої мандати. Що до послідних трех просив президент, аби їх резиґнациї не принято.

Коли делеґация уконституувала ся, спільний міністер скарбу др. Бурнян вніс предложенє і справозданє спільного правительства, котре приділено дотичним комісиям.

Дел. ґр. Баттіяні зложив іменем сторонництва независимости заяву, що то сторонництво обстає при своїй проґрамі і стремить до цілковитої независимости Угорщини. В тій цїли жадає знесеня всіх спільних інституций, а в першім ряді делеґаций, котрі становили нарушенє державности Угорщини. Розвиток войскової сили накладає па Угорщину нові тягари, не сповняючи їх жадань на поли войсковім і спиняє їх господарский розвиток.

Президент кабінету ґр. Кін-Гедерварі відповів, що таку заяву належало зложити при виборі членів делеґациї, а дальше підніс, що делеґациї суть продовженєм інституциї, яка перший раз уконституувала ся на основі закона з р. 1867.

Делеґация австрийска зібрала ся на спільне засіданє о годині $5^1/_2$ по полудни в присутности всіх спільних міністрів і президента кабінету бар. Бінерта. Наради розпочали ся під проводом президента із старшини дел. Ціґляржа. Дел. Зайц (социаліст) заявив іменем свого сторонництва, що теперішні збори делеґациї незаконні і правительство скликанєм делеґациї нарушило основні закони і зломило конституцию. На потвердженє своїх слів навів §. 10 закона з дня 21 грудня 1867 р., вказав на за-

ЯПАНЬСКІ ОПОВІДАНЯ.

(Дальше).

III.

Змий Ямота.

Діяло ся то перед многими, многими літами. Численні японьскі острови виринули на приказ всемогучого Ізанами з глубини океану. Дочка Ізанами, Аматера, сияюча богиня сонця, царювала в повнім блеску на безмежнім небосклоні. А Аматера мала молодшого о кілька літ брата, що називав ся Сезаноономікота. То був молодець великаньского росту і надприродної сили, примхуватий як олень а хитрий як малпа. Найбільшим вдоволенєм було для него, коли міг своїй сестрі, богини сонця, або другим богам, що мешкали в Такамогагара — себ то в небі, зробити яку пакість. Але що він то не робив зі злого серця, то прощали єму звичайно високі боги і не мали до него жалю.

Але раз єго зухвалість і сьміливість переступила всяку границю. Іменно богиня сонця веліла собі зробити дуже хороші кросна, котрих виготовленє коштувало богато праці і труду; кросна їй дуже сподобали ся і она полюбила їх; хвалила ся ними і з гордостию показувала другим богам. Але Сезаноономікотови прийшло до голови підпалити кросна, мистецке діло цілковито згоріло, а в огни погибли також всї заняті при тканю робітниці.

Коли Аматера о тім дізнала ся, взяв єї великий гнів. Она сховала ся до глубокої печери, аби виплакати ся над стратою і подумати о мести, та постановила не виходити з печери. То було страшне нещастє. Небо і земля покрили ся цілковитою темнотою. Чорна ніч розпостерла ся над сьвітом. Люди, наляканї і затревожені, гадали, що прийшла їх послїдна година і з земного падолу поніс ся до неба крик розпуки.

І Такомоґагара, т. є. небо стало видівнею незвичайною заколоту. Боги і богині покинули свої палати, питали одні других о причину тої наглої темноти і сейчас зібрали ся всї на раду.

Боги радили і говорили, погляди стирали ся, виголошувано палкі промови, бо розходило ся о те, аби безусловно винайти якесь средство, щоби приневолити сонце вийти з печери. Але що можна було вдіяти? Як присилувати до того сонце? Азаґао-ономікато, наймолодший в поміж богів, що визначав ся отвертою головою і бистрим поглядом, виступив на середину і так почав говорити до високого збору:

— Всї знаємо, що богиня Аматера незвичайно любить музику і танець. Отже я предкладаю, аби ми вібрали ся перед входом до печери і там устроїли забаву. Так довго будемо там кричати, аж Аматера з гніву або з цікавости отворить двері і вигляне на сьвіт.

Рада молодого бога видала ся розумною і відповідною. Принято єї отже одноголосно, назначено годину забави і покінчено.

О назначеній годині зібрали ся всї боги перед печерою, де укривала ся сумуюча і загнївана Аматера. Кождий з богів приніс з собою свій улюблений інструмент і сейчас розпочали ся танці. Бубни, флети, ґітари і ґонґи залунали, роздали ся співи і голосні оклики радости. Крик збільшав ся з кождою хвилею, розохочені танцем боги майже шаліли і вскорі забава переміняла ся в дикий крик і лоскіт, котрих відгомін доходив аж до землі на долину і наповнив серця людий страхом...

Аматера чула то всьо в глубині своєї печери. „Що то може бути?" — гадала собі. — „Що значить той крик?" — Єї цікавість була так велика, що помимо того що була богинею, не могла єї побороти. Отворила обережно двері. Сніп сьвітла продер пітьму і богиня почула, як єї вхопила якась сильна рука. Найсильнійший з богів, Хікарасномікото, потягнув єї сильно до себе, сильно тручені двері самі від себе замкнулись і оживляюча филя сьвітла облила небо і землю. Сонце засияло в своїм повнім блеску і сьвіт лунав веселими і щасливими окликами.

Боги упали до ніг могучої володїтельки і благали єї не вертати до печери і не позбавляти їх більше сьвітла. Она відповіла, що ра-

кон угорский і на то, що в р. 1906 одна делеґация полагодила два буджети. З тих причин сторонництво бесідника уважає ухвали сегорічної делеґациї незаконними і витягне з того консеквенциї в палаті послів.

Предсідатель Ціґлярж заявив, що делеґациї скликано зовсім згідно з законом о делеґациї австрийскій, після котрого вибрані делеґати так довго полишають ся, доки не будуть вибрані нові делеґати.

З черги приступлено до вибору президента, котрим на 49 голосуючих вибрано 48 голосами посла дра Ґломбиньского.

Подякувавши за вибір, вніс президент многоліте для Цісаря з нагоди его 80-літних роковин уродин, а оклик той повторили зібрані трикратно.

Відтак переведено вибір віцепрезидента, котрим став др. Бернрайтер.

По відчитаню вплывів міністер справ заграничних ґр. Еренталь вніс предложеня і справозданя спільного правительства, котрі приділено дотичним комісиям.

Між внесеними інтерпеляциями є інтерпеляция дел. Цеглиньского до міністра справ заграничних в справі незаконного побираня оплати від руских книжок российскими урядами цловими, дальше в справі застріленя пачкаря тютюну Захарка Диковского вояками российскої пограничної сторожи вже на австрийскій земли і в справі незаконного арештованя австрийского горожанина Гарасевича в Росиї.

До комісиї справ заграничних а також Босни і Герцеґовини вибрано з Галичини: Цеглиньского, Ґермана, Єнджейовича, Стапиньского і Водзїцкого.

По повнім засіданю уконституували ся комісиї.

Обі делеґациї будуть нині в полудне приняті Цісарем, насамперед угорска о год. 12-ій в полудне, а по ній австрийска.

О годині 3-ій по полудни збере ся комісия справ заграничних делеґациї угорскої, аби вислухати експозе міністра справ заграничних, а відак відложить свої праці до вторка.

Заповіданий від довшого часу страйк на французкій Північній зелізници вибух вчера майже нагле. Служба тих шляхів ставляє ряд жадань, від котрих виповненя робить зависимим поворот до служби. Для правительства то неаби який клопіт, бо Північна зелізниця удержує комунікацию Франциї з Анґлією, Бельґією і Німеччиною. Страйк ухвалено на нічнім засіданю зелізничих функционарів на двірци дю Нор дня 10 с. м. Правительство на ту ухвалу відповіло виданем цілого ряду средств осторожности. Мимо того побоюють ся, що до зелізниці Північної прилучать ся ще инші і що змова стане загальним страйком французких зелізничників.

Всі часописи обговорюють подрібно справу страйку.

На вчерашній раді міністрів президент кабінету Бріян і міністер робіт публичних Мільран здавали справу з положеня викликаного страйком, який вибух зовсім несподівано, вже по принятім зелізничниками посередництві правительства між ними а Товариством зелізничим. Страйк має більше підклад політичний і революцийний як економічний. Для забезпеченя свободи праці і ладу видано войскові зарядженя. Урядова часопись оповістила вчера декрет о з'орґанізованю зелізничної служби на спосіб войсковий і позволяючий на покликане зелізничих функционарів, обовязаних до войскової служби на 20 днів до служби. В той спосіб буде покликаних з поміж функционарів Північної зелізниці 29.000 людий до войска. Позаяк в деяких місцевостях страйкуючі допустили ся надужитя і забурень, виступили против них судові власти і зарядили численні арештованя.

Новинки.

Львів, дня 13-го жовтня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстами: Дав. Розенштока для Галича, Мих. Дацькова для Ліська, Ізр. Фіхмана для Монастириск, Гер. Мілєра false Бренера для Борщева, Мойс. Маєра для Угнова, Ом. Піроґа для Турки, В. Вехслєра для Борині, Фр. Єндрися для Підгаєць, Ізид. Мушкатенблїта для Долини, Ів. Ялоху для Борині, Вас. Мричку для Устрік, Мик. Ґордійчука для Гвіздця, Ів. Цахеля для Балигорода, Ем. Чернера для Яблонова, Юл. Левковича для Підбужа, Івана Залуцкого для Болшовець і Дав. Бляйштайна для Рожнітова; — переніс старш. канц. официяла Ад. Авжецкого з Мостиск до Перемишля, канц. официялів: Мих. Моравского з Яблонова до Борщева, Мавр. Ґермана з Дрогобича до Львова, Ів. Камінського зі Щирця до висш. суду краєвого у Львові, Тад. Ключицкого з Порохника до Станиславова, Іґн. Станиславчука з Микулинець до Тернополя, Мих. Шлапака з Долини до Стрия, Ів. Матуслка з Борщева до Мостиск і Теоф. Калікста Орищака з Ходорова до Щирця.

— **Вписи** на I рік новоотвореної державної семінариї женьскої в Бережанах відбудуть ся дня 15 жовтня с. р. в женьскій школі виділовій I поверх. О реченци вступного іспиту повідомить ц. к. Дирекция на місци.

— **З зелїзниці.** Дня 17 жовтня 1910 о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Тернопіль публична лїцитация невідобраних товарів, як вино, рум, лікер, роволїси, олива, кава, сукно, ровери, шкіри, убране, біле, папір листовий, січкарня, сьвічки, мануфактури, сірники, віск, ножики і т. п.

— **Біржа у Львові.** N. fr. Presse доносить: Як зачувати, ведуть ся переговори в цїли утвореня біржи у Львові. Біржа тота має функционувати як в обсягу руху ефектів так і руху товарового. Межи поодинокими міністерствами відбули ся вже переговори в сїй справі.

— **Трутка на миши.** Кр. Тов. господарске „Сільский Господар“ поробив у Виділї краєвім заходи, щоби узискати знижене ціни трутки на миши. Після одержаних інформаций можуть громади дістати трутку за половину ціни. Громади отже повинні внести подане через Тов. „Сільский Господар“ до Виділу краєвого о уділене їм трутки за половину ціни а тов. „Сільский Господар“ подбає про се, щоби сї подання були як найскорше і найуспішнїйше полагоджені. Поодинокі господарі такої субвенциї дістати не можуть, лиш громади, що підчеркуємо для уникненя непорозумінь, отже пожаданим є, щоби поодинокі господарі в громаді порозуміли ся, кілько котрий хоче мати, а відтак всю ту скількість разом зібрали в одно запотребоване громади. Звертаємо тут ще й на то увагу, що „Господарска Часопись“ подає в послїднім числї з 10 жовтня дуже основне поученє, як нищити миши в поли.

— **Ченстоховский злочин.** Ревізия в ченстоховскім монастири мала видати важні слїди злочину, але поліция поки що держить все ще в тайнї. В келях черців знайдено великі суми а навіть у одного із монастирских слуг сконфісковано 4000 рублїв. Кс. Ізидор Старчевский випирав ся до послїдної хвилї, мов би не знав щось о злочині. Знайдено однак у него лист Дамазия, в котрім сказано: „Стах вже не поїде до Америки“. Стахом тим єсть очевидно невислїджений доси монастирский слуга Станислав Залоґ, з котрим, як показує ся, лучила Дамазия тісна дружба. Коли Дамазий приїзджав до своєї любки Кржижановскої і

до вволить їх волю, але лиш під тим одним услівєм, що єї зухвалий брат буде покараний. Сезаноономікота викинено внаслідок того з круга богів і зіслано з неба на землю. Він прийшов отже до краю Ідсано, до місцевости, яка тепер називає ся Гіпоковамі. Там сидів він якийсь час і віддавав ся свому смуткови.

Одного дня, коли проходжував ся понад берег одної ріки, побачив дві остро закінчені жердки, які несли филї. В тім місци, звідки пливуть жердки, мусять чей мешкати люди, подумав собі прогнаний бог і сейчас вибрав ся в дорогу горі рікою.

По якімсь часї прийшов недалеко нужденної, напів розваленої малої хатини, що стояла на склонї високої гори. Сезаноономікото наблизив ся тихо, ступаючи на пальцях до хатини, заглянув крізь щілину і побачив стареньку пару людий і молоду, може вісімнацятьлїтну дівчину. Обоє старі сиділи при огнищи, гірко плакали і видавало ся, немов би їх пригнітала якась страшенна розпука. В очах дівчини не було сльоз, але в них видко було безнадійний смуток.

Дівчина визначала ся незвичайною красою. Божеский молодець не причував, щоби між смертними могли бути такі хороші єства. Дивне чувство заволоділо єго серцем і той бог, що з небесних висот зійшов на землю, піддав ся чарови дочки землї і горячо еї полюбив.

Тихо отворив двері і вступив до середини. На єго вид дівчина з жахом закричала і кинула ся до матери. Старі поглянули в гору і їх очи спочивали на незнакомім з видом зачудованя і неспокою. Резаноономікото сияв в божеській красї. Єго черти лиця вказували на молодечу сьвіжість і силу, а висока стать наказувала поважанє.

Молодець приступив близше і спитав старих з великим співчутєм о причину їх смутку. Старий відповів живо:

— Ласкавий пане, ми не знаємо, хто ти, але нас зворушує твоя доброта. Я називаю ся Ашінта-сечі, моя жінка має на імя Ката-сечі, а нашу дочку називаємо Інадагіме. Она наймолодша і послїдна з вісьмох дітий, які нам небо дало. Пізнай тепер, пане, причину нашого смутку і о азди, як велике наше нещастє. Недалеко звідси є печера, де сидить Ямота, великаньский страшний змий з вісьмома головами. Та потвора приходить кождого року перед нашу хату і забирає нам по одній нашій дитинї. Так пожер вже семеро наших дітий, а тепер приходить черга на ту нашу наймолодшу дочку, яку перед собою бачиш. Саме нинї прийшов той страшний день, що кождого року повтаряє ся; тому взяла ся нас така страшна розпука. То причина наших сльоз, благородний пане.

— Не бійте ся, добрі люди і дякуйте небу, що мене до вас зіслало — відповів Сезаноономікото. — Я важду тут на змия і убю єго власною рукою, а вашу дочку освободжу від смерти.

Сумний усьміх роз'яснив лице старця.

— Дивую ся вашій доброті і вашій відвазі, благородний молодче — сказав він — але ви здаєть ся не знаєте, з ким маєте до дїла. Радше не виставляйте ся на небезпечність, дармо лиш пожертвуєте своє дорогоцїнне житє.

— А ти, старий, видко не знаєш, кого маєш перед собою і хто обіцює тобі ратунок для дочки — відповів молодий бог і випрямив свою високу стать. — Знай отже, що я не смертний чоловік, лиш бог, брат богинї сонця Аматери. Моє імя Сезаноономікото.

Коли обоє старі і їх дочка ті слова почули, обняла їх невисказана щасливість, они упали на коліна, зложили руки і дякували за обіцяну поміч.

А молодий бог пійшов просто на вершок гори, скотив звідтам вісім великих каменів і уставив їх перед входом до хати. Промовив кілька слів і камені перемінили ся на ведра, котрі Сезаноономікото наповнив водою, яку приніс з ріки, відтак ударив кінцем свого меча тричі кожде ведро і вода перемінила ся на найлїпшу „сакі“ (горівку).

(Конець буде).

часами привозив з собою того Стаха, то Стах засідав разом з ними до стола в часї обіду. Здає ся отже, що тота достойна трійка задумувала первістно виїхати разом до Америки. –

До скорого викритя Кржижановскої-Мацохової і Дамазия причинила ся слїдуюча обставина: Може яких дві недїлї тому назад зайшов був Дамазий Мацох до свояка фельчера (помічника лїкарского в родї давних наших цируликів) Сєврского при ул. Холоднїй у Варшаві і заявив, що з причини зміни помешканя мусить лишити у него три клунки з річами до часу, заким перенесе ся на парохію. Фельчер приняв ті річи, але коли довідав ся о втечи Мацоха і єго звязи зі злочином взглядно сьвятотатством на Ясній горі пішов на полїцию і зложив там клунки Дамазия а при тій нагоді заявив, що до єго дому наспіла під адресою Дамазия депеша з підписом „Стах" а остерігаюча перед грозячою небезпечностию зі сторони ч. 31 (число дорожки, що вовила трупа Вацлава в софі під Кломниці) і дораджуюча виїзд з Варшави.

Вчера доносять з Ченстохови: Слїдство виказало що Мацох підчас обікражі чудотворної ікони в ночи з дня 22 на 23 жовтня мин. р. був в Ченстохові. Вечером 23 жовтня прийшов він до паньства Х і розповів їм новину о обікражі образа, причім висказав ся байдужно: „Вкрали перлову суконку, то буде брилянтова". В день знайденя софи з трупом під Кломницями явив ся у тих самих паньства Х з часописию Goniec Częstochowski і доніс їм о знайденю софи. Сказав, що убийства доконано спритно але зле укрито та випитував ся паньства Х., як они думають, чи убийник буде викритий.

— Начальник експозитури на краківскім двірци, комісар полїциї др. Ясїньский, котрий арештував і перший переслухав Дамазия Мацоха, їздив вчера до Тржебінї і зібрав там новий, дуже важний материял в справі Мацоха, який може кинути ярке сьвітло на справу сьвятотатства. Др. Ясїньский ствердив в Тржебінї на основі переслуханя сьвідків, що Дамазий Мацох прибув там в четвер дня 6 с. м. о 6 год. вечером возом з Плок і заїхав до готелю Берти Герлїнґерової. В готели у веселім настрою повечеряв з своїм візником і випив кілька фляшок вина. Заповів, що хтось більше приїде до Тржебінї а іменно якась жінка і мужчина, на котрих буде ждати до 10 год. вечером. Просив, щоби єго збудили, коли ті приїдуть, котрих він дожидає.

На другий день рано о 8 год. зайшов до реставрациї на двірци зелїзничім і заняв там місце в салї II. кляси. Казав подати собі чаю а сина реставратора випитував, коли приїде поїзд з Ґраници. Коли єму сказав, що зараз, він вже не ждав на чай, лиш вийшов на перон і придивляв ся особам висїдаючим з поїзду. Не діждавшись тих, котрих сподївав ся, зайшов до реставрациї III. кляси на двірци і там приглядав ся пильно особам, які там були. Не знайшовши і тут сподїваних, вернув до салї II. кляси. Був дуже неспокійний і що хвиля виглядав через вікно на гостинець і шлях зелїзничий. На коротку хвилю вийшов до міста. Відтак вернув на дворець, розвідував ся о розкладї поїздів а о 2 год. 8 мін. по полудни виїхав до Кракова, де єго арештовано.

Др. Ясїньский пішов відтак до готелю Герлїнґерової і перевів там строгу ревізию в комнатї, де ночував Мацох. В печи знайшов ся обльний і важний материял. Була там між иншими річами, як зачувати, телєґрама з одного з пограничних міст в Царстві польскім з підписом: Станислав — імя слуги Залоґа. Телєґрама повідомляла, що надавець не може на час прибути і що все іде успішно. Дальше знайдено фотоґрафію Мацоха з трома сестрами Кржижановскими і дитиною. Олена сидить побіч Мацоха а сестри стоять за ними. Друга фотоґрафія представляє Вацлава Мацоха з Оленою у весїльнім одязї. Знайдено також богато подертих листів, котрі Мацох одержав від Кржижановскої і листи Дамазия Мацоха, котрі він мабуть відобрав від неї перед єї втечею.

Маючи хвилю вільного часу в Тржебінї і чуючись безпечним перед погонею, Мацох подер ті листи на дрібні кусні і кинув до печи, не прочуваючи, що зручно ведене слїдство викриє і ту кривку. Листи тоті будуть зложені, а тоді богато річий вияснить ся. Зміст листів буде незвичайно важний для слїдства. – О скілько зачувати, на подертих куснях можна було вичитати слова: „коритар", „софа", „усунути", „клейноти" (дорогоцїнности або ювелї). Яке значінє можуть мати ті слова, покаже ся пізнїйше, коли листи будуть зложені. Нинї єсть певною річию, що Дамазий Мацох, Олена Мацохова і Станислав Залоґ мали зїхати ся в Тржебінї.

Де подїв ся Залоґ, доси не знати. Власти мають єго фотоґрафію і шукають за ним енерґічно. Він втік з Ясної Гори ще перед втечею Мацоха і мабуть перебуває вже десь в Галичинї. Аж з єго арештованєм могла би лїпше вияснити ся справа убийства Вацлава Мацоха і обікража чудотворної ікони. Станислав Залоґ, як виказало слїдство, був одним з головних участників затираня слїдів убийства. Потвердив то впрочім і Дамазий Мацох своїми зізнанями перед краківскою полїциєю. Він зізнав, що Залоґ за купно кошів, доставлене софи, запаковане тіла, вивезене єго і вкинене до води дістав 30 рублів. Припускають, що Залоґ міг навіть брати й участь в самім убийстві і н. пр. пильнував дверий, щоби Вацлав, коли би єго убийник зле поцїлив і він схопив ся з постелї, не міг втечи і наробити крику.

Російскі власти слїдчі розвинули енерґічну акцию в справі убийства і сьвятотатства. Оногди зроблено ревізию в Заверцю у свояків о. Базиля Олесїньского а крім того в кількох приватних домах в Ченстохові, між иншими у „приятельки" о. Базиля, якоїсь Новакової і в єї помешканю знайдено богато дорогоцїнностий. В кели о. Ізидора Старчевского знайдено подвійні і потрійні ключі підроблені до скарбниці і до каплиці з чудотворною іконою. Після зізнань сьвідків мав він їх давати робити на основі воскових відбиток у шлюсаря Бляховича. Старчевский не признає ся до вини, хоч і кореспонденция, яку у него знайдено, дуже єго обтяжила.

Межи дорогоцїнностями знайденими у дверника Бласікевича знайдено дорогоцїнний сиґнет каноніцкий, котрий, як стверджено, був вписаний до монастирского інвентаря яко вотум зложене перед чудотворною іконою.

В справі знайдених в Шреняві під Прошовицями дорогоцїнностий, доносять варшавскі ґазети, що викрито там закопане пуделко з дорогоцїнностями, походячими з каплиці Матери божої Ченстоховскої. Дорогоцїнности ті привезла там Олена Мацохова і закопала в земли.

— **Руский народний театр** приїздить на другий тиждень до Львова і розпочинає вї второк дня 18 с. м. в салї „Ґвязди" при ул. Францїшканьскій ряд представлень. Інавґурацийне представлене вї второк розпічне Увертура з опери „Роксоляна" (Дениса Січиньского), відограє оркестра театральна під батутою капельмайстра М. Коссака. Відтак послїдує: „Лиха искра поле спалить а сама щезне", драматична поема зі співами в 5 діях Карпенка Карого. Початок представлень о 7 год. вечером. Білети продає раньше Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10. — Дирекция заповідає яко новини отсї штуки: „Чарівниця" (Кума Марта) Шпажиньского, „Під Івана Купала" Старицкого, „Вій" Кропивницкого, „Лиха искра поле спалить" Карпенка Карого, „Доки сонце зійде" Кропивницкого, і на „Бідного Макара" Володского. Відновлені: „За двома заяцями" Старицкого і „Дай серцю волю" Кропивницкого. З чужих сценїчних творів виставить театр: „Вільгельм Тель" Шіллера, „Филї моря і любови" Ґрільпарцера, „Ганнуся" Гавтмана, „Скандал" Ботеля, „Міра Ефрос" Ґордіна, „Тайфун" Лєнделя і „Комедия про чоловіка" Твена-Франса. З чужих опер виставить театр „Мадам Бетерфляй" Пучінія і „Евген Онєґін" Чайковского. — Весь театральний персонал складає ся із 70 осіб; між ними є 16 музикантів, 1 капельник, технічний персонал 9 осіб, а решта артистичний персонал і хор. З артистичного персоналу визначнїйші сили: а) пані: Ф. Лопатиньска, А. Осиповичева, К. Рубчакова, З. Стадникова, Е. Маррольд, Е. Петровичева, В. Левицка, І. Малевичівна, М. Жарска, А. Гриншаківна, Ю. Леонтовичева і инші; б) мужчини: А. Шевченко (режісер народних штук), І. Івлєв, В. Юрчак, В. Петрович, І. Рубчак, А. Нижанковский, Е. Коханенко, А. Бучман, В. Косак, С. Романовский і О. Стадник. –

Телєґрами.

Відень 13 жовтня. Нинї о 12 год. в полудне приймив Є. Вел. Цїсар угорску делеґацию, котрої речником був президент делеґациї Лянґ. По угорскій делеґациї приняв Цїсар австрийску делеґацию, іменем котрої промавляв президент др. Ґломбіньский.

Ліль 13 жовтня. Збори 4000 служби зелїзничої ухвалили не услухати завізваня і не ставити ся до войска на вправи.

Париж 13 жовтня. Як зачувати, арештовано вчера 22 проводирів страйку. На лїніях Північної зелїзниці проявляє ся ослаблене руху страйкового. Декотрі робітники вертають до працї. Вчера виекспедиовано около 40 поїздів.

Петербург 13 жовтня. Міністер скарбу, Коковцев виїхав за границю.

Атини 13 жовтня. Кабінет подав ся до димісиї.

Париж 13 жовтня. Служба зелїзнича в Танґері ухвалила прилучити ся до страйку зелїзничого.

Білград 13 жовтня. Померла тут одна особа на холеру.

Курс львівский.

Дня 12-го жовтня 1910.		Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр.		682·—	690·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		455·—	465·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		551·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		558·—	558·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов.		109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.		99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краев.		99·50	100·20
4% листи застав. Банку краев.		94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.		96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.		95·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.		92·50	93·20
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі		97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.		99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.		92·80	93·50
Позичка краев. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.		89·50	90·20
„ м. Львова 4% по 200 К.		92·—	92·70
IV. Льоси.			
Міста Кракова		115·—	125·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденьский	60·75	64·75
Угорскі черв. хреста		37·75	41·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр.		—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.		66·—	72·—
Базиліка 10 К		28·25	32·52
Йошіф 4 К		8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.		9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·36	11·48
Рубель паперовий		2·53	2·54
100 марок нїмецких		117·40	117·80
Доляр американьский		4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).